

دریچه

جزئیات نخستین سند گردشگری ایران وفرانسه تشریح شد

● شرق: نخستین سند مستقل گردشگری ایران و فرانسه در طول تاریخ روابط دو کشور به امضا رسید؛ تفاهنامه‌های که جذب سرمایه مالی فرانسوی‌ها، مهم‌ترین دستاورد آن است. «مسعود سلطانی فر»، معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان میراث فرهنگی و گردشگری، ضمن تشریح مفاد این تفاهنامه، درباره موضوع سند همکاری‌هایی که با موزه لوور فرانسه امضا شد نیز توضیحاتی داد. وی درباره سندی که بین سازمان میراث فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری و وزارت امور خارجه و توسعه همکاری‌های بین‌الملل فرانسه با موضوع گردشگری امضا شد، گفت: تفاهنامه‌ای که بین این سازمان و وزارت خارجه فرانسه (که بخش گردشگری این کشور در زیرمجموعه آن فعالیت می‌کند) امضا شد، نخستین سند مستقل گردشگری دو کشور به حساب می‌آید؛ یعنی پس از سال ۱۳۵۶ و سند همکاری‌های فرهنگی ایران و فرانسه که فقط دو بند از آن به تعاملات گردشگری اشاره داشت، تفاهم دیگری با طرف فرانسوی امضا نشده بود. رئیس سازمان میراث فرهنگی و گردشگری با اشاره به اهمیت این تفاهنامه برای ایران اگتد گفت: در فصل جدید فعالیت‌های سیاسی و اقتصادی کشور پس از لغو تحریم‌ها، گسترش روابط با کشورهای توسعه‌یافته جهان، به‌ویژه کشورهای اروپایی و استفاده‌کردن از ظرفیت‌های اقتصادی، تکنولوژی و فرهنگی این کشورها برای ما اهمیت زیادی دارد و باید از این فرصت بهره لازم را ببریم. معاون رئیس‌جمهور سپس به پنج محور تاکید شده در سند گردشگری ایران و فرانسه اشاره کرد و افزود: همکاری‌های آموزشی و استفاده از تجربیات طرف فرانسوی در امور گردشگری برای ارتقای سطح کیفی خدمات تأسیسات گردشگری، محور نخست این تفاهنامه به شمار می‌آید. فرانسه سالانه بین ۸۰ تا ۸۵ میلیون گردشگر جذب می‌کند و از این نظر، رتبه نخست را در بین کشورهای جهان دارد که به لحاظ کسب درآمد از گردشگری جزء پنج کشور نخست دنیا به شمار می‌آید و موفقیت‌ها و تجربیات زیادی داشته و ما مقر می‌کنیم در بخش آموزشی هتل‌داری، تورگردانی و مدیریت و خدمات تأسیسات گردشگری می‌توانیم از تجربیات فرانسه استفاده کنیم. سلطانی فر با اشاره به مهم‌ترین بند این تفاهنامه که آورده اقتصادی برای کشور دارد، گفت: فراهم‌کردن زمینه سرمایه‌گذاری بخش خصوصی فرانسه در گردشگری ایران، دومین محور تاکید شده این سند همکاری بود. حدود دو ماه پیش که هیاتی از فرانسه برای ارزیابی بازار ایران، سفری به کشورمان داشت، این بازار را به‌شدت پرجاذبه دانست؛ اما آن زمان تحریم‌ها لغو نشده بودند. آنها اعلام کرده بودند بعد از لغو تحریم‌ها آمادگی دارند در بخش‌های مختلف گردشگری ایران سرمایه‌گذاری کنند. اکنون که شرایط مهیا شده، فرصت خوبی است که از سرمایه‌گذاری بخش خصوصی فرانسه در گسترش تأسیسات و اماکن گردشگری ایران به‌ویژه هتل‌ها استفاده کنیم. سلطانی فر در ادامه، سومین محور تفاهنامه ایران و فرانسه را برنامه‌ریزی برای افزایش تردد گردشگران دو کشور ذکر کرد و افزود: ایران در سال ۹۲ میزان حدود هشت‌هزار گردشگر فرانسوی بود، این تعداد در سال ۹۳ به ۱۳هزار نفر رسید و فکر می‌کنیم تعداد گردشگران فرانسوی تا پایان سال ۹۴ به ۱۸هزار نفر برسد. رشد هر سال نسبت به سال گذشته حدود ۵۰ تا ۶۰ درصد است؛ اما چون درمطابق آن کم است، رقم بالایی به نظر نمی‌آید. وی همچنین از برنامه ایران برای جذب سالانه ۲۰۰هزار گردشگر فرانسه در که در جلسه دو دولت به بحث گذاشته شد خبر داد و گفت: برای رسیدن به این برنامه باید ورود ۱۸ هزار گردشگر فرانسوی، رشد مطلوبی داشته باشد تا به رقم ایده‌آل برسیم؛ البته معتقدم این زمینه برای جذب وجود دارد. فرانسوی‌ها برای ورود به بازار ایران اشتیاق زیادی نشان می‌دهند. این میل در میان گردشگران آنها نیز به افزایش است. رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری از همکاری برای تجاری‌سازی محصولات گردشگری، به‌ویژه در بخش کوستان و اسکی، به‌عنوان پنجمین محور این تفاهنامه یاد کرد و در ادامه بیان کرد: در میزگردی که با حضور بخش خصوصی گردشگری فرانسه برگزار شد، تمایل برای فعال‌کردن گردشگری کوهستان و اسکی در ایران از سوی مؤسسه‌ای که - ۲۰ آزانس در زیرمجموعه‌اش فعالیت می‌کند، اعلام شد. وی اضافه کرد: ما هم می‌خواهیم در بخش گردشگری کوهستان و اسکی خدمات همکاری‌ها توسعه‌دهنده و علاوه‌بر آن، کویر ایران که منطقه پرجاذبه‌ای برای گردشگران اروپایی و به‌ویژه فرانسوی‌ها محسوب می‌شود، معرفی شود. سلطانی فر درباره آغاز این تفاهنامه توضیح داد: هر تفاهم و توافق انتهایی دارد که معمولاً در بندی، زمان اقدام برای تدبیر آن نیز مشخص می‌شود. زمان این تفاهنامه نیز سه‌ساله (پایان ۲۰۱۹) تعیین شده است؛ اما سرمایه‌گذاری‌ها محدود به دوره‌های زمانی نیست. وقتی سرمایه‌گذار وارد کشوری می‌شود، ممکن است با یک هتل شروع کند؛ اما زمانی که با امنیت مواجه شود، این سرمایه‌گذاری را گسترش خواهد داد.

ادامه از صفحه اول

مخدر هستند، حتی صدور حکم اعدام‌های بیش‌ازپیش برای محکومان و متهمان مواد مخدر راه‌حل درستی برای کاهش این جرم در کشور نیست. افزایش تعداد این مجرمان در زندان‌ها یکی از دلایل صحه‌گذاشتن بر این مورد است.

قانون مبارزه با مواد مخدر مصوب مجمع تشخیص مصلح نظام است و در این قانون برای قاچاقچیان مواد مخدر بسته به میزان مواد مکشوفه از آنها و نوع مواد مخدر مجازات‌هایی در نظر گرفته شده است. سامان صفاتیان رئیس کارگروه کاهش تقاضا در کمیته مستقل مبارزه با مواد مخدر مجمع تشخیص مصلحت نظام در گفت‌وگو با «شرق»، با مثبت ارزیابی کردن لایحه تقدیمی مجلس درباره حذف اعدام متهمین حمل

مواد مخدر می‌گوید: «در قانون مبارزه با مواد مخدری که در سال ۸۹ ابلاغ شده، ماده ۲۵ آن می‌گوید اصلاح این قانون توسط مجلس شورای اسلامی صورت می‌گیرد، اما همان‌طور که می‌دانید قانون مواد مخدر در مجمع تشخیص مصلحت نظام تصویب شده است نه در مجلس و تمام اصلاحیات آن در این بیست‌واندی سال گذشته در مجمع صورت گرفته است؛ حال اینکه مجلس به این موضوع ورود پیدا خواهد کرد، با مجمع تشخیص، سوآلی است که پیش خواهد آمد. اگر مجلس قرار باشد به این موضوع ورود پیدا کند، بستگی به نمایندگانی دارد که در دور بعد در مجلس خواهند بود. چون الان خیلی از نمایندگان محترم دیدگاه‌هایی درباره این موضوع مطرح کرده‌اند که ممکن است دور بعد اصلا رأی نیاورند و اینکه آیا چنین چیزی باید اتفاق بیفتد یا نه، بحث دیگری است». صفاتیان درباره دیدگاه خود درباره این طرح می‌گوید: «این طرح موافقان و مخالفان زیادی دارد. خود من نمی‌گویم اعدام باید به‌طور کامل حذف بشود من می‌گویم اعدام باید برای دو گروه از افراد وجود داشته باشد و باید برای بقیه افراد حذف بشود؛ مثلا برای افرادی که در حوزه بین‌الملل در قاچاق مواد مخدر فعالیت دارند و دیگر کسانی که در درگیری‌های مسلحانه برای قاچاق مواد مخدر دست دارند، به نظر باید مجازات اعدام در نظر بگیرند. امسا قتلزیراک از شرق به غرب کشور می‌آید و یک راننده آن را حمل می‌کند و برایش حکم اعدام در نظر گرفته می‌شود، او فقط یک حامل است و نقش دیگری ندارد. به نظر من نباید برای او حکم اعدام در نظر گرفت. اما باید با او چه کرد؟ به نظر من برای این افراد مجازات‌های اعدامی که می‌گذاریم، باید چند خصوصیت تأثیرگذار داشته باشد: ۱؛ رأی باز نداشته باشد یعنی شخص نباید اول هفته برود و ۴ روز بعد باز گردد، ۲؛ رأی کار نداشته باشد؛ یعنی صبح تا غروب کار کند و شب به زندان بازگردد با هیچ عفو‌ی شامل آن نشود. در نتیجه وقتی ما برای کسی با جرمی از مواد تعیین می‌کنیم که ۲۰ سال زندان برود و نمی‌تواند به‌هیچ‌عنوان شامل عفو بشود، در آن صورت این حکم تأثیرگذار خواهد بود، در غیراین‌صورت، خیر».

بخشش لازم نیست اعدامش کنید

مدیرکل سابق درمان ستاد مبارزه با مواد مخدر تاکید کرد: «ما نیازمند آن هستیم که سیستم قضائی ارزیابی انجام دهند و بگویند آیا در سال‌های گذشته اعدام، مؤثر بوده است یا خیر؛ اگر اعدام در کنترل قاچاق، در تغییر الگوی مصرف مواد و در کنترل ورود مواد به کشور مؤثر نبوده باید فکری به حال آن کرد».

مهديه يکي از کسانی است که برای حمل و فروش مواد مخدر در انتظار اعدام است. او را به جرم حمل نیم‌کیلو شیشه و خریدوفروش شیشه دستگیر کرده‌اند و تاریخ اعدام او نیز نزدیک است. مهديه ۳۸ سال دارد و همسرش نیز به اتهام خردهفروشی مواد مخدر در زندان است. او می‌گوید: «در هر صورت چه اعدام موادی‌ها برداشته شود، چه برداشته نشود، قربانی اصلی ما هستیم. ما که پول و قدرت نداریم. اما من حتی پول ندارم که اینجا برای خودم از فروشگاه نان اضافه بخرم». قاضي ولی‌الله حسینیان، معاون قضائی دادگستری تهران، اعدام را راه‌حل و مجازات بازدارنده جرم محسوب نمی‌داند. او به «شرق» می‌گوید: «نکته‌ای که در رابطه با مجازات مواد مخدر می‌شود مطرح کرد این است که این موضوع از چند منظر درخور تأمل است و از چند شاخه باید به آن نگاه کرد؛ از منظر اجتماعی، از منظر حقوقی، از منظر بین‌المللی و از منظر حقوق بشر. از دیدگاه اجتماعی متأسفانه در جامعه ما دیدگاه سنتی و قدیمی شدت مجازات وجود دارد. در این دیدگاه برخورد پلیسی و شدت مجازات هم در قانون‌گذار ما و هم در قضات ما و هم در اجراکنندگان ما وجود دارد؛ یعنی یک دیدگاه خشونت‌طلب برخورد خشن پلیسی با شدت در جامعه ما حاکم است. همه ما اکثر کارهایمان را با شدت مجازات حل می‌کنیم. هر اتفاقی که پیش می‌آید سعی می‌کنیم با مجازات آن معضل اجتماعی را حل کنیم. متأسفانه این دیدگاه بد در جامعه جا افتاده؛ مثلا می‌خواهند فرهنگ استفاده از کمربند ایمنی را در کشور جا بیندازند جریمه می‌گذارند، یا مثلا در موضوع حجاب پای نیروی انتظامی وسط کشیده می‌شود». حسینی افزود: «عده‌ای فکر می‌کنند مسائل اجتماعی با مجازات حل می‌شود؛ این خشونت‌طلبی و توسل به مجازات‌ها

بررسی طرح حذف اعدام متهمان مواد مخدر در کشور

بخشش لازم نیست اعدامش کنید

متأسفانه یک دیدگاه اجتماعی است که نمی‌شود انکار کرد و هر شخصی که از بیرون به جامعه ما نگاه کند می‌تواند متوجه این فرایند شدت مجازات‌ها و حداکثر استفاده از آنها برای حل معضلات اجتماعی بشود. در واقع شاید اگر جوامع دیگر برای آخرین راه سراغ مجازات می‌روند در کشور ما به عنوان اولین کار همیشه مجازات مورد توجه قانون‌گذار و از آن طرف مورد توجه اجراکنندگان قوانین بوده. هر تصمیمی که در کشور ما می‌خواهد گرفته شود، همیشه باید پلیس وسط است. پلیس یکی از شرکت‌کنندگان در جلسه است». معاون قضائی دادگستری تاکید کرد: «از منظر حقوقی و دیدگاه جرم‌شناسی و حتی از منظر کیفرشناسی دو هدف عمده برای مجازات وجود دارد. یکی اصلاح مجرم است، هدف دوم، ارعاب و ترس جامعه است؛ یعنی جامعه بفهمد که این موضوع مجرمانه قابل تعقیب است و از ارتکاب جرم توسط اشخاص دیگر جلوگیری شود. درساره اعدام مواد مخدر موضوع و هدف اول که کاملا منفی است؛ چون مجرم با مجازات اعدام از بین می‌رود. پس اصلاحی در کار نخواهد بود. موضوع دوم ارعاب جامعه است که ما باید به امر توجه کنیم و ببینیم آیا در مجازات اعدام مواد مخدر اثر داشته؟ آمارها نشان می‌دهد که تعداد اعدامی جرائم مربوط به مواد مخدر کاهش پیدا نکرده. پس ارعاب جامعه هم صورت نگرفته؛ یعنی درواقع دو هدف مجازاتی که مد نظر ما بود، صورت نگرفته؛ بنابراین تداوم اعدام در مواد مخدر بی‌فایده است».

این قاضی دادگستری با اشاره به تجربه‌های موفق کشورهای دیگر خاطرنشان کرد: «تجربه موفق کشورهای دیگر هم در این زمینه به ما کمک می‌کند. در ایالات متحده آمریکا در بعضی از نقاط کشور، مجازات اعدام وجود دارد یا قیلا وجود داشته. آن ایالات بعد از بررسی‌های متعدد متوجه شدند که به‌هیچ‌وجه اعدام باعث کاهش جرائم ارتکابی نشده. در کشور ما هم تجربه نشان داده که مجازات اعدام مواد مخدر در این چند سال باعث کاهش جرائم مواد مخدر نشده و این شدت مجازات نمی‌تواند عوامل دیگر را از بین ببرد و

ناکار آمدی مجازات اعدام دلیل رسیدن به این تصمیم بود

علاوه بر اینکه چنین مجازاتی در قوانین ایران وجود داشت، روند تشریفات دادرسی مربوط به این جرائم هم شگفت‌انگیز بود مانند اینکه در همه جرائم مراحل متعدد فرجام خواهی وجود داشت اما مجازات به این مهمی برای مواد مخدر باوجود ضرورت احتیاط در دما، قافد آیین فرجام‌خواهی‌ها نبود و در همان دادگاه بدوی حکم اعدام، قطعی می‌شد اما اخیر در مجلس و قوه قضائیه بحث لغو مجازات اعدام برای جرائم مواد مخدر و همچنین اصلاح تشریفات دادرسی جدی‌تر شده است. قبلا در روزنامه «شرق» یکشنبه ۱۹ مهر۱۳۹۴ با عنوان «درساره مجازات اعدام محکومان مواد مخدر» جزئیات بیشتری از اصلاحات مربوط به این قوانین را تشریح کرده‌ام.

● **چشم‌انداز بحث مجازات اعدام برای مواد مخدر را چگونه ببینید؟ چقدر می‌توان به بحث حذف اعدام مجرمان مواد مخدر در ایران امیدوار بود؟ به عبارت دیگر، آیا می‌توان این طرح را قدیمی برای همان‌طور که اشاره کردم معضل مربوط به مخدر مسئله‌ای جهانی است. فقط ما با آن دست‌به‌گریبان نیستیم، اما شیوه مواجهه با آن در ایران، معضل را دوجندان کرده و اصلا جرم مواد مخدر را پشت مجازات اعدام پنهان کرده است. به بحث حذف مجازات اعدام برای مواد مخدر می‌توان امیدوار بود هم به دلیل اینکه ناکارآمدی آن روشن شده و هم به دلیل اینکه این مجازات مبنای شرعی ندارد و فقط از باب مصلحت و به‌عنوان تعزیرات بوده است نه حدود. به‌طورکلی تعزیرات، را حکومت می‌تواند لغو کند و هیچ منعی برای آن وجود ندارد. از طرفی حتی اگر نه از منظر، ما بلکه از منظر مدافعان این مجازات هم بگیریم. با باب هزینه و فایده‌کردن نیز عقالی نیست و تجربه نشان داده هزینه‌های حیثیتی، انسانی، اقتصادی و اجتماعی آن بیش از فواید آن بوده و چهبسا هیچ فایده‌ای نداشته است. به نظر می‌رسد هم مسئولان به سودمندنبودن آن پی برده‌اند و هم نظرسنجی‌های انجام‌شده نشان می‌دهد افکار عمومی با وجود اینکه مجازات اعدام را**

مجازات به‌تنهایی نمی‌تواند مشکلات اجتماعی و اقتصادی دیگر را حل کند. متأسفانه درباره مواد مخدر، به زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی، علل بی‌کاری و موضوعیت خاص استان‌های در معرض خطر توجه نشده و سال‌هاست که مجازات‌های سنگین برای مواد مخدر را تنها درحالی‌که آخرین راه شاید و بدترین مجازات می‌تواند باشد. مضافا اینکه نظریه مجازات‌های سنگین سال‌هاست که رنگ و روی خود را باخته و در بین جرم‌شناسان ارزش و اعتباری قائل نیستند که فقط شدت مجازات را کافی بدانند». عضو کمیسیون حقوق بشر اسلامی با بررسی این موضوع از منظر حقوق بشر نیز تاکید کرد: «موضوع چهارم دراین‌باره در حوزه حقوق بشر است، تصحیح تفکرات مبتنی بر پدیده کرامت انسانی و به تعبیری اساس نظریه انسان‌مداری کانت سال‌هاست که بر فلسفه حقوقی اروپا

حتی اثر گذاشته و در این راستا مجازات‌های برخلاف کرامت انسانی، در حال لغوشدن است. تلاش‌های سازمان‌های بین‌المللی مجازات اعدام را برخلاف حق بر حیات می‌دانند. بنابراین از منظر حقوق بشر و حقوق بین‌الملل هم بسیار مهم است و ما را در معرض دید و انتقاد جامعه بین‌المللی قرار می‌دهد. نگاه شرعی خاصی هم درباره اعدام مواد مخدر وجود ندارد؛ درباره قصاص با توجه به آیات قرآن و حق‌الناس بودن موضوع جای بحث آن وجود دارد، هرچند در قرآن هم اشاره شده است که گذشت بهتر از قصاص است؛ اما درباره موضوع اعدام مواد مخدر، چون مقتن این اعدام را تعیین کرده و حکم شرعی نیست، جای تکرانی شرعی نیز برای آن وجود ندارد. از نظر حقوق بین‌الملل و حقوق بشر مجازات اعدام، مجازات برخلاف حق اولیه حیات است و به نحوی ادله و مبنایی تاکیدی قوی وجود دارد که با مجازات مخالفت می‌کنند و تلاش‌های بین‌الملل هم به همین نتیجه منتهی می‌شود و اکثر کشورهای این مجازات را لغو کرده‌اند. این حرکت در کشور ما هم می‌تواند حرکتی تعاملی و به سمت مجازات‌های بهتر باشد و نگاهی نو به مجازات‌های انسانی‌تر داشته باشد».

پ.ن: نیلوفر تا همین یک سال پیش منتظر بود که اعدام بشود، اما حالا یکی از کسانی است که از زیر تیغ نجات پیدا کرده. نیلوفر ۳۰ساله و سمیه برای یک باند قاچاق مواد مخدر کار می‌کردند و قرار بود حدود ۵۰۰ گرم شیشه از کشور خارج کنند. نیلوفر و سمیه شیشه‌ها را آبدبندی کردند. یعنی نفی ۲۵۰ گرم شیشه را بلعیدند. به محض سوارشدن در هواپیمایکه‌ها در شکم آنها پاره شد. سمیه همان‌جا جان خود را از دست داد و نیلوفر بعد از ماه‌ها از کما درآمد و به اعدام محکوم شد. نیلوفر جزء آدم‌های محبوب زندان است و همه رویش حساب می‌کنند. حالا بعد از رفت‌وآمدهای زیاد، یک سال است که کمش از اعدام به ابد تقلیل پیدا کرده. هرچند او زندگی‌اش را از دست داد و همسرش او را ترک کرد و از دیدن فرزندانش برای همیشه محروم شد، اما حق طبیعی حیاتش از او سلب نشد.

جرم‌انکاری در مواد مخدر نادرست است. استعمال مواد مخدر عارضه‌ای روانی است نه یک جرم مانند قتل، سرقت و... مگر برای بیمارهای روانی مجازات در نظر می‌گیرند چه رسد به مجازات مرگ؟ جالب اینکه در قفه سنتی و در قوانین بین‌المللی اولین شرط مجازات این است که مرتکب جرم دارای سلامت روانی باشد. جرم‌انکاری در مسئله مواد مخدر مانند این است که شما برای بداخلاق بودن، حریص‌بودن و بسیاری از ناهنجاری‌های روانی، مجازات قائل شوید. همه اینها صفت ردیله‌اند نه جرم.

مصطفی‌کنندگان و قاچاقچیان دو مقوله‌اند. قاچاقچیان کسانی هستند که بیشترین سود را می‌برند و هیچ‌گاه در دام نی افتند و کسانی را هم که در ایران به‌عنوان قاچاقچی دستگیر می‌کنند، فقط واسطه‌ها و حمالان مواد مخدرند؛ شبکه وسیعی از کسانی که به سودای درآمد کلان به خدمت قاچاقچیان درمی‌آیند. بدون شک قاچاق مواد جرم است اما آیا مجازات آن اعدام است؟ نکته دیگر اینکه این جرم تابعی از متغیرهای دیگر است که رشته این متغیرها نوعا در دست مدیران و مسئولان کشور است. اگر تقاضا وجود نداشته باشد، عرضه و قاچاق مواد هم وجود ندارد. باید بازار آن یا تقاضا را از بین برد و برای این کار باید بی‌کاری و فقر، از بین برود. باید کار فرهنگی شود و آگاهی عمومی رشد داده شود. باید راه رشد اقتصادی را هموار کرد و به متخصصان علوم اجتماعی فرصت آزاد برای آسیب‌شناسی داد.

● **دلیل سکوت نهادهای حقوق بشر را درباره این اتفاق مهم چه می‌دانید؟**

اولا نمی‌دانند چقدر جدی است. ثابا هنوز در حد حرف است و برای عملی که انجام نشده، کف نمی‌زنند اما تردیدی ندارم با ظهور نشانه‌های جدی‌تر، افکار عمومی، حقوق‌دانان، آسیب‌شناسان و مدافعان حقوق بشر هم در ایران و هم جهان، از آن استقبال خواهند کرد و پیامدهای مؤثری در بهبود سیمای فرهنگی و حقوقی ایران و تأثیرات اجتماعی و حتی اقتصادی مثبت در زندگی مردم خواهد داشت.

جامعه

خبر

بازگشت فسیل‌های ۸میلیون ساله ایرانی از آمریکا

● شرق: مدیرکل دفتر حقوقی سازمان حفاظت محیط زیست گفت: ۱۳۵۱ قطعه فسیل‌هایی که حدود ۴۰ سال پیش در مراغه کشف و برای انجام تحقیقات به آمریکا ارسال شده بودند به ایران بازگردانده شدند. این فسیل‌ها امروز در حضور خبرنگاران رومانیایی شدند. داریوش کریمی در نشست خبری افزود: این کاوش براساس همکاری مشترک بین ایران و آمریکا از سال ۱۹۷۴ تا ۱۹۷۶ (۱۳۵۲- ۱۳۵۴) آغاز شد و براساس آن کارشناسان دو کشور موفق به کشف تعداد زیادی فسیل از مراغه که یکی از چهار منطقه مهم دنیا در حوزه ذخایر فسیلی است، شدند. وی گفت: این طرح مشترک بین محققان و متخصصان دانشگاه کالیفرنیا و موزه لس‌آنجلس و محققان ایرانی انجام شد. مشاور رئیس سازمان حفاظت محیط زیست ادامه داد: این کاوش در دو سال ادامه داشت و در این مدت مقدار زیادی فسیل استخراج و به موزه ملی تاریخ طبیعی ایران ارسال شد، برخی از آنها توسط محققان داخلی شناسایی و کدگذاری شد و تعدادی نیز برای شناسایی و کدگذاری و انجام کارهای مطالعاتی به آمریکا ارسال شد. مدیرکل دفتر حقوقی سازمان حفاظت محیط‌زیست افزود: قرار بود در مدت تعیین‌شده بعد از شناسایی و کدگذاری و انجام کارهای علمی، فسیل‌ها به ایران برگردانده شوند که در آن زمان انقلاب اسلامی به پیروزی رسید و مراودات دو کشور ایران و آمریکا متوقف شد. وی تصریح کرد: چندین سال بعد از آن پرونده فقط سازمان حفاظت محیط‌زیست ارجاع شد تا بررسی شود، از سال ۶۳ تا ۹۳ سازمان حفاظت محیط‌زیست این پروژه را در دیوان لاهه پیگیری کرد و در سال‌های ۹۲ و ۹۳ با کشایشی که از نظر گفت‌وگو بین دو کشور رخ داد این مسئله در دستور کار دیوان لاهه قرار گرفت. کریمی گفت: در این پرونده فقط سازمان حفاظت محیط‌زیست در این کشافت انجام شد اعلام شده بود حدود سه‌هزار قطعه فسیل از مراغه کشف و استخراج شد که از این تعداد هزارو ۵۰۰ قطعه در ایران بود؛ بنابراین انتظار داشتیم هزارو ۵۰۰ قطعه را از آمریکا دریافت کنیم. وی گفت: برخی از فسیل‌ها پیش از آنکه شناسایی و کدگذاری شوند به آمریکا ارسال شده بود؛ بنابراین تخمین تعداد دقیق آنها سخت بود. در این فاصله نیز تعدادی از دانشجویان ایرانی در آمریکا روی این فسیل‌ها کار کردند که درنهایت اطلاعات آنها را نیز جمع‌آوری کردیم. وی ادامه داد: بعد از ۲۰ روز کار مشترک هزارو ۳۵۱ فسیل، شناسایی و تعیین اصالت شدند و در فرستمر مربوط به توافق‌نامه دو کشور ثبت شد. مشاور رئیس سازمان حفاظت محیط‌زیست ادامه داد: تعدادی از فسیل‌ها در قالب توده به آمریکا فرستاده شده بودند که در این مدت همچنان در قالب توده باقی ماندند و فسیل‌های موجود در آنها خارج نشد؛ بنابراین انتظار می‌رود تعدادی فسیل در این توده‌ها موجود باشند. وی گفت: قرار است دو کار علمی و تحقیقاتی روی فسیل‌ها انجام شود و تمام آنها در موزه تاریخ طبیعی سازمان حفاظت محیط‌زیست نگهداری می‌شود. وی تاکید کرد: براساس ماده هشت قراردادی که با آمریکا امضا کردیم، آمریکا متعهد می‌شود چنانچه یک فسیل بعد از ارسال به ایران به هر شکلی پیدا شود، این دولت ملزم به عودت فسیل و دادن خسارت به ایران است؛ بنا بر این گزارش، زهرا اورک، رئیس گروه دیرینه‌شناسی دفتر موزه تاریخ طبیعی سازمان حفاظت محیط‌زیست در جمع خبرنگاران گفت: بعد از تلاش‌های فراوان اکنون بیش از هزار قطعه فسیل مربوط به مراغه از آمریکا به ایران برگردانده شد. وی افزود: این فسیل‌ها که ۴۰ سال پیش در مراغه کشف و برای انجام مطالعات و کدگذاری به آمریکا ارسال شده بودند، بعد از پیروزی انقلاب در همان کشور باقی ماندند که بعد از طی‌کردن روال قانونی به ایران برگردانده شدند. اورک افزود: این فسیل‌ها مربوط به هفت‌میلیون سال پیش است که شامل انواع استخوان‌های حرکتی مانند جمجمه، فک‌های زیرین، دندان‌ها و انگشت‌ها است. وی اظهار کرد: این فسیل‌ها از خانواده‌های مختلف گردکن، زرافه، فیل، اسب و غزال است و بیش از ۸۰ درصد مربوط به گونه هیپاریوم‌ها یعنی اجداد اسب‌های امروزی است. رئیس گروه دیرینه‌شناسی دفتر موزه تاریخ طبیعی سازمان حفاظت محیط‌زیست اظهار کرد: در این فسیل‌ها یک نمونه زرافه وجود دارد و یک گونه جدید است که برای اولین‌بار به دنیا معرفی می‌شود؛ اسم این گونه به پاس استادی که روی این نمونه کار کرد، «نوروی» گذاشته شده است.